

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/10/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320209987
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Šiffalovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1320209987.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Šiffalovičovej a členiek senátu JUDr. Eleny Kúšovej a JUDr. Tatiány Pastierikovej v právnej veci žalobcu: Akgünler Turizm Ltd., registračné číslo M. Š. 10235, Dursun Öz Saraç Sok. No: 19, Girne, Cyperská republika, zastúpený: Nosko & Partners s. r. o., Podjavorinskej 2, 811 03 Bratislava, IČO: 36 860 107, proti žalovanému: C.. E. I., O.. XX.X.XXXX, O.. T.. F. XXX, XXX XX F., Č. E., zastúpený: Mgr. Marek Vojáček, advokát, ev. č. ČAK 09672, spoločník HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář, IČO: 264 54 807, Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 - Nové Město, Česká republika, o návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 03.12.2020, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 25Cb/271/2020 - 46 zo dňa 9. decembra 2020, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 25Cb/271/2020 - 46 zo dňa 9. decembra 2020 **p o t v r d z u j e** .

II. Žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zamietol a II. výrokom rozhodol tak, že žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia zo dňa 3.12.2020 sa žalobca domáhal, aby súd zriadil záložné právo v prospech žalobcu na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti FIRO-tour, s. r. o., so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 36 356 441 zapísanej v Obchodnom registri vedenom Okresným súdom Bratislava I, oddiel: Sro, vo vložke č. 40425/B, ktorý zodpovedá jeho peňažnému vkladu do základného imania tejto spoločnosti vo výške 4.980,- eur, za účelom zabezpečenia peňažnej pohľadávky žalobcu voči žalovanému do výšky istiny 838.178,84 eur s príslušenstvom, ktorej zaplataenie je predmetom konania vo veci vedenej na Obvodnom súde pre Prahu 1 pod sp. zn. 25C 253/2020 z titulu ručenia žalovaného za záväzok spoločnosti FIRO-tour a.s., so sídlom Národní 37/38, 110 00 Praha 1 - Nové Mesto, IČO: 278 69 237, zapísanou v Obchodnom registri vedenom Mestským súdom v Prahe oddiel: B, vložka č. 11654 vyplývajúci z Dĺžobného úpisu zo dňa 17.10.2019, ktorý bol zabezpečený ručením žalovaného prevzatým Dĺžobným úpisom zo dňa 17.10.2019.

Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobca odôvodnil tým, že je zahraničnou právnickou osobou so sídlom v Severocyperskej tureckej republike, ktorá je renomovanou cestovnou kanceláriou a popredným poskytovateľom služieb cestovného ruchu na Cypre. Žalovaný je českým štátnym občanom s bydliskom v Českej republike, ktorý je majiteľom obchodného podielu v slovenskej spoločnosti FIRO-tour, s.r.o., ktorý zodpovedá jeho peňažnému vkladu do základného imania v tejto spoločnosti vo výške

4.980,-eur. Dňa 18.11.2020 podal žalobca na Obvodný súd pre Prahu 1 návrh na vydanie platobného rozkazu proti spoločnosti FIRO-tour a.s., so sídlom Národní 37/38 Praha 1 - Nové Mesto, Česká republika, IČO: 278 69 237 ako žalovanému 1) (ďalej len FIRO-tour CZ) a C.. E. I. ako žalovanému 2), ktorým sa domáha spoločne a nerozdielne zaplata sumy vo výške 838.178,84 eur s príslušenstvom. Konanie je vedené pod sp. zn. 25C 253/2020. Spoločnosť FIRO-tour CZ so žalobcom dlhodobo spolupracuje v oblasti cestovného ruchu a na základe tejto spolupráce mu vznikol záväzok voči žalobcovi vo výške 909.273,37 eur. Na uvedenú sumu vystavila spoločnosť FIRO-tour CZ dňa 17.11.2019 v prospech žalobcu Dĺžobný úpis (v angličtine Bond in Customary Form), ktorým výslovne uznala svoj záväzok voči žalobcovi a zaviazala sa ho splatiť v súlade s dojednaným splátkovým kalendárom spolu so zmluvným úrokom vo výške 9 % ročne od 17.10.2019. C.. E. I. ten istý záväzok čo do dôvodu a výšky a skôr dojednaného splátkového kalendára písomne uznal dňa 16.10.2019 a za splácanie tohto dlhu spolu s jeho príslušenstvom prevzal podpisom Dĺžobného úpisu zo dňa 17.10.2019 ručenie pre prípad, ak dlh nebude splnený zo strany spoločnosti FIRO-tour CZ. Obavu z ohrozenia exekúcie vidí žalobca v možnosti žalovaného previesť svoje práva a povinnosti vyplývajúce z obchodného podielu spoločnosti FIRO-tour SK a im zodpovedajúcu účasť na tejto spoločnosti na tretiu osobu, čo by v prípadnom exekučnom konaní znamenalo, že exekútor by už nebol oprávnený postihnúť výkonom exekúcie obchodný podiel žalovaného v tejto spoločnosti.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ustanovení § 325 ods. 1, § 329 ods. 2, § 343 ods. 1, 2, 3 a § 344 č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

4. Súd prvej inštancie uviedol, že predpoklady pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú:

- návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia,
- spôsobilý predmet záložného práva,
- zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku,
- existencia obavy z budúceho zmarenia exekúcie.

5. Vyslovil názor, že v danom prípade bol naplnený prvý predpoklad, a to podanie návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia žalobcom, ako aj druhý predpoklad, a to spôsobilý predmet záložného práva, nakoľko obchodný podiel v spoločnosti spĺňa podmienku pre to, aby mohol byť spôsobilým predmetom záložného práva, a to jeho prevoditeľnosť. Taktiež tretia podmienka pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je v danom prípade splnená, zriadenie záložného práva prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia bude zabezpečovať peňažnú pohľadávku žalobcu. Z návrhu, ako aj z pripojených dokladov mal súd za osvedčené, že žalobca má voči žalovanému peňažnú pohľadávku, keďže podpisom Dĺžobného úpisu zo dňa 17.10.2019 prevzal ručenie pre prípad, ak dlh nebude žalobcovi splnený zo strany FIRO-tour CZ ako hlavného dlžníka. Práve spoločnosť FIRO-tour CZ dňa 17.10.2019 vystavila v prospech žalobcu Dĺžobný úpis, ktorým sa zaviazala splatiť v súlade s dohodnutým splátkovým kalendárom svoj záväzok vo výške 909.273,37 eur. Neuhradený zostatok dlhu vo výške 838.178,84 eur spolu s príslušenstvom je predmetom konania pred Obvodným súdom pre Prahu 1 pod sp. zn. 25C 253/2020.

6. Súd prvej inštancie bol toho názoru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu akéhokoľvek konania žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že v budúcnosti dôjde k zmareniu prípadnej exekúcie. Žalobca nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil, že žalovaný uskutočňuje nejaké konanie, smerujúce k prevodu obchodného podielu v spoločnosti FIRO-tour SK, čo by malo za následok zmarenie budúcej exekúcie. Tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú formulované veľmi všeobecne a nekonkrétne. Mal za to, že existencia pohľadávky na strane žalobcu a skutočnosť, že žalovaný ako ručiteľ doposiaľ neuhradil svoju pohľadávku voči nemu, neodôvodňujú žalobcom tvrdený záver o vysokej pravdepodobnosti zmarenia budúcej exekúcie, a preto nie sú samé osebe dostatočným dôvodom na zriadenie záložného práva. Odlišná situácia by bola v prípade, ak by mal žalovaný dlhodobé finančné problémy s uhrádzaním svojich záväzkov, resp. bola by osvedčená jeho negatívna finančná situácia, kedy by obchodný podiel v spoločnosti FIRO-tour SK bol jeho jedinou majetkovou hodnotou. Takéto skutočnosti však žalobca nielen že neosvedčil, ale ani netvrdil.

7. Keďže žalobca neosvedčil predpoklady na vydanie ním navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, a to predovšetkým naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami sporu pre reálne ohrozenie výkonu práva

(exekúcie), súd prvej inštancie návrh zamietol. Nakoľko bol žalobca so svojím návrhom na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia úspešný, súd mu v súlade s § 255 ods. 1 CSP priznal proti žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca z dôvodov, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci - § 365 ods. 1 písm. h) CSP; súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces - § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

Žalobca mal za to, že základným účelom zabezpečovacieho opatrenia má byť poskytovanie predovšetkým efektívnej a včasnej ochrany a nie len oneskorenej a iluzórnej (domnelej) ochrany, pričom pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia je v súlade s príslušnými ustanoveniami CSP postačujúce, že existuje obava, resp. reálna hrozba úkonov majúcich za následok sťaženie alebo úplné zmarenie budúcej exekúcie.

Žalobca v tomto smere poukázal na rozhodovaciu prax súdov SR, v zmysle ktorej pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nie je potrebné za účelom preukázania obavy z ohrozenia exekúcie osvedčovať úmysel žalovaného zbaviť sa svojho majetku a práv až konkrétnymi dispozičnými úkonmi s týmto majetkom a právami (rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17Co/255/2016, Krajského súdu Trnava, sp. zn. 9Co/47/2017).

Bol toho názoru, že nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie spočíva v tom, že súd nad rozsah vyžadovaný CSP a neprihliadajúc na rozhodovaciu prax súdov SR požaduje pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia uskutočnenie nejakého konania žalovaným smerujúceho k prevodu (scudzovaniu) obchodného podielu v spoločnosti FIRO-tour SK, ktoré konanie stotožňuje súd so zmarením budúcej exekúcie. Takýto postup súdu prvej inštancie považoval za v priamom rozpore s príslušným zákonným ustanovením § 343 a nasl. CSP. Zdôraznil, že žalobca ako tretia (nezúčastnená) osoba má limitovanú možnosť dozvedieť sa, resp. nadobudnúť vedomosť o vykonaní akéhokoľvek dispozičného úkonu žalovaného smerujúceho k prevodu obchodného podielu. Túto znalosť môže žalobca ako nezúčastnená osoba na prevode obchodného podielu nadobudnúť až potom, ako bude vykonaný zápis prevodu obchodného podielu v obchodnom registri, pričom je potrebné ešte aj zohľadniť, podľa veľkosti prevádzaného podielu, účinnosť takto vykonaného zápisu v obchodnom registri.

Uviedol, že obava z ohrozenia exekúcie v dotknutom prípade spočíva v neobmedzenej možnosti žalobcu voľne disponovať s obchodným podielom v spoločnosti FIRO-tour SK. Inými slovami, v samotnej neobmedzenej možnosti žalovaného previesť svoje práva a povinnosti vyplývajúce z obchodného podielu v spoločnosti FIRO-tour SK a im zodpovedajúcu účasť na tejto spoločnosti na tretiu osobu, čo by v následnom exekučnom konaní znamenalo, že exekútor by už nebol nikdy oprávnený postihnúť výkonom exekúcie obchodný podiel žalovaného v spoločnosti FIRO-tour SK.

Žalobca mal za to, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia, t.j. záložného práva na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti FIRO-tour SK, bude naplnená aj požiadavka primeranosti, pretože zriadenie záložného práva na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti FIRO-tour SK žiadnym spôsobom nevylučuje možnosť žalovaného previesť obchodný podiel na tretiu osobu (žalovaný naďalej môže disponovať so zaťaženým obchodným podielom), ale obchodný podiel by sa prevádzal na tretiu osobu spolu so zriadeným záložným právom, čím by nedošlo k ohrozeniu či podstatnému sťaženiu vymožitelnosti žalobcovej pohľadávky.

Žalobca považoval za nesprávny aj záver o neosvedčení negatívnej finančnej situácie žalovaného. Žalobca mal za to, že zákonodarca v ustanovení § 343 CSP stanovil ako požiadavku len obavu, že exekúcia bude ohrozená. V predmetnej veci žalovaný je fyzická osoba, ktorá má záväzok voči žalobcovi vo výške 838.178,84 eur s prísl. (ktorý je predmetom konania vo veci samej). Už táto samotná výška záväzku žalovaného voči žalobcovi odôvodňuje predpoklad, že akákoľvek budúca exekúcia bude s vysokou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou ohrozená, pretože ak by nemala byť, tak majetok žalovaného ako fyzickej osoby by musel násobne prevyšovať výšku jeho záväzku voči žalobcovi. Zdôraznil, že možnosti žalobcu preverovať alebo zisťovať majetkové pomery žalovaného sú veľmi limitované, a to najmä na rozsah verejne dostupných zdrojov. Žalobca nemohol označiť ani osvedčiť žiadny iný majetok žalovaného, keďže žiadny iný majetok žalovaného na území Slovenskej republiky nezistil.

Žalobca ďalej namietal, že uznesenie je postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatočným odôvodnením uznesenia, ktoré zároveň spôsobuje jeho arbitrárnosť.

Napriek skutočnosti, že uznesenie má 11 strán, žalobca vyslovil názor, že uznesenie nezodpovedá zákonným požiadavkám na jeho riadne odôvodnenie. Súd prvej inštancie sa v uznesení žiadnym

spôsobom nevysporiadal ani s jedným argumentom žalobcu týkajúcim sa výkladu obavy ohrozenia budúcej exekúcie a ani so žalobcom odkazovanou judikatúrou, čím rozhodnutie súdu prvej inštancie je postihnuté vadou nedostatočného odôvodnenia a arbitrárnosti rozhodnutia, keďže nedáva dostatočné a náležité vysvetlenie na neprijatie zásadnej argumentácie žalobcu k otázkam naplnenia predpokladov na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd po posúdení veci v súlade s § 388 CSP rozhodol tak, že uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09.12.2020 sp. zn.: 25Cb/271/2020-46 zmení tak, že návrhu vyhovie a žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

9. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že žalobca nespĺnil obligatórne podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, pretože v návrhu nepreukázal dôvodnú obavu z možného výkonu exekúcie. Žalobca pritom túto údajnú existenciu dôvodnej obavy nepreukazuje ani v odvolaní v napadnutom uznesení.

Poukázal na to, že Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane stanovil, že „samotný dlh nemôže bez ďalšieho byť dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery“. Žalovaný pritom na území Slovenskej ani Českej republiky nečiní akékoľvek kroky, ktoré by znižovali hodnotu jeho majetku. Naopak, medzi stranami sporu, teda medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou FIRO-tour CZ prebiehali rokovania o zmierlivom vyriešení sporu.

Žalovaný zdôraznil, že je na žalobcovi, aby preukázal, že žalovaný podniká kroky, ktoré by mohli ohroziť prípadnú exekúciu. Žalovaný nemôže preukazovať negatívnu skutočnosť. Za situácie, kedy žalovaný nepodniká žiadne kroky, ktoré by mohli exekúciu ohroziť, a žalobca ostatné také kroky riadne netvrdí a nepreukazuje, nie je možné predbežné zabezpečovacie opatrenie nariadiť. Žalobca len opakovane dodáva, že možnosť zistiť majetkové pomery žalovaného sú limitované. Táto argumentácia však s ohľadom na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky nemôže obstať.

V súvislosti s rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. L7Co/225/2016 a rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 9Co/47/2017, na ktoré žalobca v odvolaní poukázal, uviedol, že žalobca má okrem povinnosti tvrdenia predovšetkým povinnosť popísať rozhodujúce skutočnosti, ktoré odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov či obavu, že prípadná exekúcia bude ohrozená a je povinný relevantné skutkové tvrdenia preukázať. Tieto skutočnosti však žalobcom osvedčené neboli a z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyplývajú.

Žalobca dôvodnú obavu z možného zmarenia exekúcie zakladá primárne na skutočnosti, že žalovaný môže disponovať so svojím majetkom, keď sa má jednať o jediný majetok žalovaného na území Slovenskej republiky.

V tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že údajným dlžníkom žalobcu je spoločnosť FIRO-tour CZ. Aj v prípade, že by dlžobný úpis a ručiteľské prehlásenie bolo Obvodným súdom pre Prahu 1 uznané za platné (čo žalovaný popiera), uvedené rozhodnutie by nemalo akýkoľvek vplyv na skutočnosť, že FIRO-tour CZ i ručiteľ, resp. žalovaný sú osoby, ktorých predmet činnosti, sídlo/bydlisko i majetok sa v prevažnej väčšine nachádza na území Českej republiky. Argumentáciu žalobcu ohľadom dôvodnosti zriadenia záložného práva na obchodný podiel žalovaného v spoločnosti FIRO-tour, s.r.o. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, tak považoval za celkom účelové. Zriadenie záložného práva voči obchodnému podielu žalovaného by tak bolo nielen nedôvodné, ale i v rozpore s princípom hospodárnosti, ktorým je ovládané civilné konanie v Českej i Slovenskej republike.

Nad rámec vyššie uvedeného žalovaný pre úplnosť odmietol záver súdu prvej inštancie o existencii dlhu a ručiteľského záväzku žalovaného. Konajúci súd sa nijako bližšie nezaoberal otázkou, či žalobcom predložený dlžobný úpis a prehlásenie ručiteľa spĺňajú i všetky zákonné podmienky. Táto právna otázka bude predmetom konania vo veci samej, ktoré prebieha na Obvodnom súde pre Prahu 1 pod sp. zn. 25C 253/2020. Vzhľadom na to, že nárok žalobcu nebol preukázaný, súd mal nariadenie zabezpečovacieho opatrenia už na základe toho zamietnuť.

Ďalej uviedol, že účelovosť podaného nároku ďalej potvrdzuje skutočnosť, že žalobca má dlh vo výške 250.000 eur voči spoločnosti FIRO-tour SK. Ide o rovnakú spoločnosť, v ktorej má žalovaný obchodný podiel, na ktorom sa žalovaný prostredníctvom svojho návrhu domáha zriadenia záložného práva.

S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu v celom rozsahu zamietol a uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov súdneho konania.

10. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), bez nariadenia pojednávania a po oboznámení sa s obsahom spisu, s dôvodmi odvolania žalobcu a vyjadrením žalovaného k odvolaniu dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

11. Podľa § 343 ods. 1, 2, 3 CSP zabezpečovacím opatrením môže súd zriadiť záložné právo na veciach, právach alebo na iných majetkových hodnotách dlžníka na zabezpečenie peňažnej pohľadávky veriteľa, ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

Záložné právo sa zriaďuje vydaním uznesenia o zabezpečovacom opatrení. Záložné právo vzniká zápisom do príslušného registra. Výkon záložného práva môže nastať až po tom, ako bola pohľadávka právoplatne priznaná súdnym rozhodnutím.

12. Podľa § 344 CSP ustanovenia o neodkladnom opatrení sa použijú primerane aj na zabezpečovacie opatrenie.

13. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

14. Podľa § 325 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

15. Podľa § 326 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí žalobca pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

16. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozhodnutím vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé prívodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

20. Cieľom zabezpečovacieho opatrenia je posilnenie postavenia veriteľa, a to zriadením záložného práva na špecifikovaný majetok dlžníka na zabezpečenie jeho pohľadávky, ktorá by mohla byť neskôr judikovaná, alebo už bola judikovaná, s cieľom, aby sa zamedzilo alebo zredukovalo možné nebezpečenstvo uspokojenia pohľadávky veriteľa. Prostredníctvom nariadenia zabezpečovacieho opatrenia získa veriteľ postavenie záložného veriteľa a bude môcť pristúpiť k výkonu záložného práva na uspokojenie judikovanej pohľadávky v exekučnom konaní v súlade s § 343 ods. 3 CSP aj napriek existencii skoršieho záložného práva.

21. Popri všeobecných náležitostiach podania musí návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia spĺňať aj osobitné náležitosti, ktoré vyplývajú predovšetkým z § 343 ods. 1 CSP v spojení s § 344 a § 326 ods. 1 CSP. V návrhu musí navrhovateľ jednoznačne vymedziť predmet, vo vzťahu ku ktorému žiada zriadiť záložné právo a musí osvedčiť, že exekúcia bude ohrozená. S poukazom na § 344 v spojení s § 326 ods. 1 CSP navrhovateľ musí opísať skutočnosti, ktoré osvedčujú dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má v konaní poskytnúť ochrana. Zjavne nedôvodnému

alebo neexistujúcemu nároku nie je možné poskytnúť ochranu prostredníctvom zabezpečovacieho opatrenia. Nebude možné zasiahnuť do majetkových práv subjektu, hoci len zriadením záložného práva v prípade, ak základ nároku nie je minimálne osvedčený. Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení zabezpečovacieho opatrenia teda súd poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti sporových strán, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak.

Spôsobilým predmetom záložného práva môžu byť veci, práva a iné majetkové hodnoty. Zabezpečovacie opatrenie môže slúžiť len na zabezpečenie peňažnej pohľadávky, ktorá môže vzniknúť na základe rôznych právnych titulov. V návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia by mala byť konkrétne peňažná pohľadávka špecifikovaná tak, aby bolo možné identifikovať, že tento peňažný nárok trvá a je dôvodný. Bez osvedčenia dôvodnosti a trvania peňažného nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vo vzťahu ku ktorému môže byť ohrozená exekúcia, nemôžu byť splnené podmienky pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia.

Posledným predpokladom je, že zriadením zabezpečovacieho opatrenia sa má odvrátiť možnosť zmarenia uspokojenia peňažnej pohľadávky v exekučnom konaní. Pri skúmaní obavy budúceho zmarenia exekúcie súd vychádza z konkrétnych skutkových okolností prípadu. Dokazovanie sa v tomto prípade nevykonáva, ale súd, ktorý rozhoduje o návrhu, musí mať osvedčené, že existuje obava, že exekúcia bude ohrozená. Z hľadiska osvedčenia relevantných skutočností by mal navrhovateľ poskytnúť dôkazy, ktoré osvedčia potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie.

Pred nariadením zabezpečovacieho opatrenia súd musí vždy zvážiť, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Pokiaľ ide o majetok, na ktorý sa má vzťahovať zabezpečovacie opatrenie, musí súd zohľadniť uvedenú zásadu primeranosti zásahov do majetkových pomerov dlžníka, a to aj vo vzťahu k pohľadávke, na zabezpečenie ktorej súd zriaďuje zabezpečovacie opatrenie. Z hľadiska rozsahu zabezpečenia tak nesmie vzniknúť zjavný nepomer. Súd by mal aj v tomto prípade rešpektovať zásadu a požiadavku proporcionality.

22. Po vecnom a právnom zhodnotení relevantných skutočností, odvolací súd dospel k záveru zhodnému so súdom prvej inštancie, že žalobca neosvedčil všetky základné predpoklady pre vydanie ním navrhovaného zabezpečovacieho opatrenia, keď hodnoverne neosvedčil existenciu obavy z budúceho zmarenia exekúcie, preto nie sú splnené podmienky na jeho nariadenie v zmysle petitu žalobcu. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca domáhajúci sa nariadenia zabezpečovacieho opatrenia, pokiaľ chce byť v konaní o návrhu úspešný, musí v návrhu osvedčiť, že obava ohrozenia je reálna, teda že osoba, na majetok ktorej navrhuje riadiť záložné právo zabezpečovacím opatrením, koná tak (robí faktické a právne úkony), že v konečnom dôsledku môže dôjsť k sťaženiu alebo znemožneniu ďalšieho konania a rozhodovania vo veci samej, resp. k zmareniu prípadného núteného výkonu rozhodnutia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú, že výkon rozhodnutia by bol ohrozený, je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom exekúcie postihnúť alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (R NS SR sp. zn. 5Obo 144/07; zverejnené v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk R 20/1998).

Ohrozenie nároku žalobcu, či už subjektívne alebo objektívne, musí byť konkrétne a žalobca ho musí osvedčiť, nestačí len abstraktná (pravdepodobná) možnosť ohrozenia práv žalobcu. Chýbajúce osvedčenie ohrozenia práva žalobcu nemožno ničím nahradiť, lebo je základnou podmienkou pre nariadenie zabezpečovacieho opatrenia. Odvolací súd sa stotožnil s názorom konajúceho súdu, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu akéhokoľvek konania žalovaného, z ktorého by bolo možné vyvodiť záver, že v budúcnosti dôjde k zmareniu prípadnej exekúcie. Správne poukázal na tú skutočnosť, že žalobca nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil, že žalovaný uskutočňuje nejaké konanie, smerujúce k prevodu obchodného podielu v spoločnosti FIRO-tour SK, čo by malo za následok zmarenie budúcej exekúcie. Odvolací súd súhlasí s konštatovaním súdu prvej inštancie,

že tvrdenia žalobcu uvedené v návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia sú formulované veľmi všeobecne a nekonkrétne. Odvolací súd v názorovej zhode so súdom prvej inštancie zdôrazňuje, že samotná existencia peňažného dlhu ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného/zabezpečovacieho opatrenia a rovnako nie je dôvodom na jeho vydanie ani prípadná samotná insolventnosť dlžníka, pokiaľ nie je spojená s preukázaním úkonov smerujúcich k snahe vyhnúť sa plneniu záväzkov a v súvislosti s týmto prevádzať majetok na iné osoby (tieto skutočnosti však osvedčené v konaní neboli). Žalobca neosvedčil a zo žiadneho dôkazu alebo tvrdenia nevyplýva, že by sa žalovaný zbavoval svojho majetku jeho predajom za nízku cenu, darovaním alebo zámenou za veci nižšej hodnoty. Zhodne so žalovaným dodáva, že zo samotného návrhu a príloh musí byť zrejmé, že „celkové okolnosti prípadu a správanie sa protistrany alebo jej predchádzajúce úkony osvedčujú, že k neželanému úkonu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie je pravdepodobné, pričom závisí iba od individuálnej vôle samotnej protistrany.“ Tieto skutočnosti však žalobcom osvedčené neboli a z návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia nevyplývajú. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj na vyjadrenie žalovaného, ktorý uviedol, že na území Slovenskej ani Českej republiky nekoná akékoľvek kroky, ktoré by znižovali hodnotu jeho majetku. Naopak, medzi stranami sporu, teda medzi žalobcom, žalovaným a spoločnosťou FIRO-tour CZ prebiehali rokovania o zmierlivom vyriešení sporu. Odvolací súd je taktiež toho názoru, že samotné tvrdenia žalobcu, ktorými odôvodňuje nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, neosvedčujú naliehavosť potreby požadovanej predbežnej úpravy a nepreukazujú skutočnosť, že by v danom prípade existovala obava, že exekúcia bude ohrozená.

23. Odvolací súd posúdil ako nedôvodnú námietku žalobcu, že uznesenie je postihnuté vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a to nedostatočným odôvodnením uznesenia, ktoré zároveň spôsobuje jeho arbitrárnosť. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie je podľa jeho názoru primerané skutočnosti, že ide o odôvodnenie rozhodnutia predbežnej povahy o zabezpečovacom opatrení, ktoré je vnútorne konzistentné a zrozumiteľné, pričom reaguje na všetky rozhodujúce skutočnosti, ktoré sú podstatné pre posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre vydanie zabezpečovacieho opatrenia. Jeho súčasťou je aj všeobecná teória o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, ako aj právny záver konajúceho súdu a odôvodnenie spĺňa atribúty ustanovenia § 220 CSP.

24. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

25. Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal obavu, že exekúcia bude ohrozená, a preto neosvedčil dôvodnosť návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 CSP. Súd prvej inštancie vec správne právne posúdil, svoje rozhodnutie aj riadne odôvodnil. Na základe uvedených skutočností odvolací súd napadnuté rozhodnutie, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia, ako vecne správne potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému súd priznal proti žalobcovi právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

27. Toto uznesenie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).